

Защо за капка слава той
 Да вдига ураганъ отъ злоба?
 И за дарътъ случаенъ твой
 Да го прислѣдватъ и задъ гроба?

1882.

II.

ТИ НАПРАЗДНО ТЪРСИШЪ.

(Едному критику).

Ти напраздно търсишъ, байно,
 На поезията клупа
 И четешъ ми многознайно
 Диссертация не глупа.

Знай, че тя се крий не въ бѣдно-
 Дѣвчене на фрази модни,
 Нито въ резонерство ледно,
 Ни въ вѣстурги любовродни...

Тя е тамъ, дѣ има чувство,
 Дѣто всѣка скръбъ е пѣсенъ,
 Дѣто чистото искусство
 Сгрѣва пламикътъ небесенъ.

Тя е въ образитѣ вѣчни
 На прѣкрасното, доброто,
 Тя е въ струнитѣ сърдечни,
 Въ Любовта и въ Естеството.

Отъ книжата не се смучи
 Тайний сокъ за пѣсни здрави...
 Творчеството се не учи
 И поетътъ се не прави.

1882.